

हे० चं० ४

कश्चक्रवालोऽथमरुः कर्णिकाचलं ॥ ९७ ॥ रत्नसानुसुमेरुस्त्वस्त्व
 र्गिकाञ्चनतो गिरिः । शृङ्गनुशिखरंकूटं प्रपातस्त्वतटोभृगुः ॥ ९८ ॥
 मेखलामध्यभागोऽद्रेर्नितम्बः कटकश्चसः । दरीस्यात्कन्दरेखातवि
 लेतुगह्वरेगुहा ॥ ९९ ॥ द्रोणीतुशैलयोस्सन्धिः पादाः पर्यन्तपर्वताः ।
 दन्तकास्तुबहिस्तिर्यक्प्रदेशनिर्गता गिरिः ॥ १०० ॥ अधित्यकोर्ध्वभू
 मिस्स्यादधोभूमिरुपत्यका । स्तुः प्रस्थस्मानुरश्मातुपाषाणः प्रस्तरेदृ
 षत् ॥ १०१ ॥ ग्रावाशिलोपलोगण्डशैलास्थूलोपलाश्च्युताः । स्यादाकरः
 खनिः खानिर्गन्नाधातुस्तुगैरिकं ॥ १०२ ॥ शृङ्गाधतौपाकशृङ्गाकठिनी
 खटिनीखटी । लोहंकालायसंशस्त्रपिण्डं पारशवंघनं ॥ १०३ ॥ गिरि
 सारंशिलासारंतीक्ष्णकृष्णमिषेअयः । सिंहानधूर्तमंडूरसरणान्यस्य
 किट्टके ॥ १०४ ॥ सर्वञ्चतैजसंलोहं विकारस्त्वयसः कुशी । ताम्रंस्लेच्छ
 मुखंशुक्लंरक्तंघृष्टमुदुम्बरं ॥ १०५ ॥ क्षौच्छंशबरभेदाख्यंमर्कटास्यंकनी
 यसं । ब्रह्मवर्द्धनंवरिष्ठंसीसंतुसीसपत्रकं ॥ १०६ ॥ नागंगडूपदभ
 वंप्रसिद्धूरकारणं । बर्द्धस्वर्णारियोगेष्टेयवनेष्टं सुवर्णकं ॥ १०७ ॥
 बंगंचपुः स्वर्णजनागजीवनेमृदङ्गरं गेगुरूपत्रपिचटे । स्याच्चक्रसंज्ञंत
 मरंचनागजंकस्तीरमालीनकसिंहलेअपि ॥ १०८ ॥ स्याद्रूप्यंकलधौ
 तताररजतम्बेतानिदुर्बर्णकं खज्जूरं चहिमांशुहंसकुमुदाभिख्यं सुवर्णं
 पुनः । स्वर्णहेमहिरण्यहाटकवस्तुन्यष्टापदंकाञ्चनंकल्याणंकनकं